

אצל ה' בחצר

סתם רכילות

אוף מיר געזונט, תנאים כמו שהיו לאדם וחווה בג'ערדן?
הסתובבו להם כל היום בגן המשגע, מוקפים בעציניו ובעציפרי. בתוך הגן נחל פלגי מים זכים. יושבים להם אדם וחווה על פסל-שישי, שותים שמפניה מגביע-ברזולת, אוכלים לקרדה עם בצל ואפרסמונים ופסל, מתעלסים בתוך ערסליימי תוצרת הונגיקונג.
שום דאגות לא היו להם. בנקאיות הם במילא לא קנו, חובות לא היו להם, המשכנתא כבר שולמה וקצת פת'ם שהיה בנכס צמח כמו עשפירא.
ככה הם חיו להם בהרגשה שאין איש בעולם מלבדם. הכל הוא נתן להם, הארון ה' ורק בקשה

הכי מצחיק זה שאני הרחל המרחלת הכי טובה בעולם, בעצם שונאת רכילות.
למה? נו, תשאלו כבר.
למה שרכילות זה לא תמיד נכון, והרבה פעמים מלכלכים את הנ'אדם מבלי לברוק קודם.
הנה, למשל, קחו את המיקרה של דויד ויהונתן. מה, כבר לא קראתי עליהם? מה, כבר לא סיפרו לי? אמרו שראים אותם ערבי-ערב כבר הוה של הומואים, שותים תקילה. ולא סתם יושבים. מחובקים הם יושבים. ולא סתם מחובקים, אלא שרים. ומה הם שרים? את "תחוקנה", כמוכן. ולמה "תחוקנה" רווקא? ביגלל השורה הזאת שאומרת, "אל תיפול רוחכם, עלייכם מתרוממים".
אני ממש לא האמנתי. שני אלה? השתגעתי מזה ותיכף הלכתי לברוק אצל שמואל א'. ומה מסתבר? לא רובים ולא יער. יום אחד וכיר דויד את יהונתן ולהיפך, והם מצאו חן אחד בעיני השני, עכשיו הפסקה.
כאותו זמן יצאו שאול ודויד למילואים בלבנון. הרסו את התשתית, הרחיקו את הקטיושות מגבולנו, הרגו בהם, סילקו אותם לתגים והביאו את הניצחון הכיתה. כשחזרו לקו הירוק חיכו להם היפהפיות המקומיות ופרצו בשירה אדירה של השרי הידוע "היכה שאול באלפיו ודוד ברכבותיו". שאול קיבל קריזה לא נורמלית, והחליט להוציא חווה על הבחור דויד. ואז, לאורך הרבה מאוד זמן, הולך יהונתן לפני דויד ומציל אותו מחיצייה-שינאה של שאול, ומפיק לו את המוקשים לפני הרגליים.
ואחרי כל זה, אחרי שיהונתן הציל את דויד הרבה מאוד פעמים, שהוא לא יספיד אותו במילים "נעמת לי מאוד, נפלאה אתה אלי מאהבת נשים?"
מה, הם הומואים בגלל זה? למה? לגברים אין רגש? אין נשמה? גברים לא יודעים להכיר טובה לחבר?

מהיום אני לא מאמינה יותר לשום רכילות. רק זו שבמדור שלי. כי אני בודקת כל דבר.

חווה ואדם בים אדיר

אחת היתה לו, שלא יגעו בעץ-הדעת, יעני, שלא יהיו פתאים יותר חכמים ממנו.
אבל הנברת חווה הצתה דווקא מעץ-הדעת. מתה על עץ-הדעת. השתגעה עלי. ויום אחד, איך שאלוהים היה עסוק בהטיית איזה מטוס אל-על, שלא יטוס מעל להרהיבית, רצה חווה מהר מהר לעץ, קטפה תפוח ותקעה בים אדיר.
אבל השנה היתה 1984. ועינו של האח הגדול היתה פקוחה. כך תם סיפור ג'ערדן, הליכוד עלה לשלטון והארץ היתה תוהו ובוהו, וחושך על פני-הבית.

שאול ודויד שירת היפהפיות המקומיות

עוד ועדת חקירה

אני ממש משתגעת מהשיטות של המשטרה. איך אפשר דבר כזה? איפה הרחמנות היהודית? טוב, נכון שאסור לקחת שלל ולשים אותו בכיס הפרטי, כי הכל הולך לימ"חים. אבל הצבא שלנו זה צבא העם, והעם, כידוע, כל הזמן במצב כלכלי קשה. הברושה נפלה, תוספת-יורק נותנים רק פעם בשלושה חודשים, הוטל מס על קיצבות הילדים. קשה אז הוא לקח איזה 200 שקל ואיזה אדרת (יעני, ז'קט), הבחור המיסכן הוה ע'בן ב'יברמלי. מה הוא היחיד?

הייתי מבינה שיתפסו אותו וישפטו אותו ויגידו לו להחזיר, את הכסף, כמו שאמרנו ליהושע ב'יציין, שלקח יותר מ-200 שקל. זה הייתי מבינה. אבל לאסוף את כל מישפחתו, את

ממש סדום ועמורה

הזאת? שבו-עיתועבה עשיתם לי השבוע. כל סיפור יותר מולכלך מהשני. מה קרה לאנשים בארץ

בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת חמורו ואת צאנו ואת אוהלו ואת כל אשר לו, לשים אותם באיזה עמק ולהגיד לכל האספסוף "עליהם! תרגמו אותם באבנים, ותישרפו אותם ואחר-כך תסקלו אותם!" — זה אני לא מבינה. איזו זוועה! איפה הם למדו את השיטות האלה? היודים שקוראים כל לילה בתורה, ככה עושים?

אני מציעה שמיד אחרי שוועדת רצה-ארלוזורוב תגמור את חקירתה, תוקם ועדת חקירה על רצח מישפחת עבן ב'יברמלי. אני יודעת שזה קצת מאוחר. או מה?

ב'יברמלי איפה הם למדו את השיטות האלה?

לוט ובנות פינה-קולדה במערה
בראיון עיתונאי שנתנה הבת הבכירה לפני כמה שנים לכתבתנו, היא אמנם אמרה שאם עד גיל 30 היא לא מתחתנת, היא לא תוותר על ילד ותעשה אותו עם מי שזא. אבל לא תארתי לעצמי בהלומות-הזוועה שלי שהיא תתפוס את אביה מולידה במערה בהר, תשקה אותו פינה קולדה ותשכב איתו.
עוד לא נרגעתי מהסיפור הזה, והנה אני שומעת שגם הבת הקטנה לא יכלה להתאפק ועשתה אותו דבר.
האם לסדום היינו, לעמורה דמינו?